

TEOFIL LENARTOWICZ

Mizerna, cicha...

TEOFIL LENARTOWICZ

Mizerna, cicha...

Mizerna, cicha,
Stajenka licha,
Pełna niebieskiej chwały;
Oto leżący,
Przed nami śpiący,
W promieniach Jezus mały.

Dziecko, Chrystus

Nad nim Anieli
W locie stanęli
I pochyleni klęczą;
Z włosy¹ złotymi
Z skrzydły² białymi
Pod malowaną tęczę.

Aniol

Wielkie zdziwienie,
Wszelkie stworzenie,
Cały świat orzeźwiony;
Mądrość Mądrości,
Światłość światłości,
Jezus wcielony³.

I oto mnodzy⁴
Ludzie ubodzy
Radzi⁵ oglądać Pana;
Pełni natchnienia,
Pełni zbawienia,
Upadli na kolana.

Długo czekali,
Długo wzdychali,
Aż niebo rozgorzało⁶,
Piekło zawarte⁷,
Niebo otwarte,
Słowo ciałem się stało.

Śpi jeszcze senne
Dziecię promienne,
W ciszy ubogiej strzechy⁸;
Na licach⁹ białych,

¹z włosy — dziś popr. forma N. lm: z włosami. [przypis edytorski]

²z skrzydły — dziś popr. forma N. lm: ze skrzydłami. [przypis edytorski]

³Jezus wcielony — obecnie śpiewa się raczej: Bóg-człowiek tu wcielony. [przypis edytorski]

⁴mnodzy — liczni. [przypis edytorski]

⁵rad (daw.) — chętny. [przypis edytorski]

⁶rozgorzeć — rozpalić się. [przypis edytorski]

⁷zawrzeć (daw.) — zamknąć. [przypis edytorski]

⁸strzecha — dach kryty słomą. [przypis edytorski]

⁹lica (daw.) — twarz. [przypis edytorski]

Na ustach małych,
Migają się uśmiechy.

Jako w kościele,
Choć ludzi wiele,
Cisza pobożna wieje;
Oczy się rosą
Dusze się wznoszą,
Płyną w serca nadzieje.

Lulaj, dziecino,
Lulaj, ptaszyno,
Nasze umiłowanie;
Gdy się rozbudzi
W tej rzeszy ludzi,
Zbawienie nam się stanie.

Zbawienie

Oto Maryja,
Czysta lilija,
Przy niej Staruszek¹⁰ drżący,
Stoją przed nami,
Przed pastuszkami,
Tacy uśmiechający¹¹.

Hej! Ludzie prości,
Bóg z nami gości,
Skończony czas niedoli.
On daje siebie,
Chwała na niebie,
Pokój ludziom dobrej woli.

Radość na ziemi,
Bo nad wszystkimi
Roztacza blask rumiany.
Przepaść¹² rozwartą,
Upadek czarta,
Zstępuje Pan nad pany.

Diabeł

¹⁰Staruszek — według tradycji św. Józef, który pojął za żonę brzemienną Maryję, był od niej dużo starszy.
[przypis edytorski]

¹¹uśmiechający — dziś popr.: uśmiechnięci. [przypis edytorski]

¹²przepaść — tu: piekło. [przypis edytorski]

Ten utwór nie jest objęty majątkowym prawem autorskim i znajduje się w domenie publicznej, co oznacza że możesz go swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać. Jeśli utwór opatrzony jest dodatkowymi materiałami (przypisy, motywy literackie etc.), które podlegają prawu autorskiemu, to te dodatkowe materiały udostępnione są na licencji Creative Commons Uznanie Autorstwa – Na Tych Samych Warunkach 3.0 PL.

Źródło: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/mizerna-cicha>

Tekst opracowany na podstawie: Śpiewnik ludu katolickiego, książka do nabożeństwa, Bytom 1900

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Śląską z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BŚ.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Marta Niedziałkowska, Paweł Kozioł.

Okładka na podstawie: mariaaantonina@Flickr, CC BY-SA 2.0

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Nowoczesna Polska – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Nowoczesna Polska, KRS 0000070056.

Pomóż uwolnić konkretną książkę, wspierając zbiórkę na [stronie wolnelektury.pl](http://wolnelektury.pl).

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).